



Opplegg for Ordets liturgi for barn

Tidsramme: 20-25 minutter

15. søndag i det alminnelige kirkeår – år B

Evangelium: Mark 6,7-13

Så drog han omkring i landsbyene og underviste. Og han kalte de tolv til seg, og begynte å sende dem ut, to og to, og gav dem makt over de vanhellige ånder. En stav var alt de skulle ha med på veien, ikke brød eller skreppe, eller penger i beltet. Sandaler kunne de ha på, men mer enn en kjortel skulle de ikke bære. Og han sa til dem; «Når dere tar inn i et hus, bli der så lenge dere er på stedet. Og hvis folk noe sted ikke vil ta imot dere og nekter å høre på dere, skal dere forlate det stedet og ryste støvet av føttene deres, som en advarsel til dem.» Så drog de ut og forkynte for folk at de skulle omvende seg. De drev ut mange demoner, og mange syke salvet de med olje og helbredet dem.

Øvrige lesninger: Amos 7,12-15; Ef 1,3-14 (*kortere:* Ef 1,3-10)

Refleksjon og hovedbudskap

Jesus kom til oss for at vi skal kjenne Gud. Han kjenner oss i dypet av vårt hjerte. Gud talte først gjennom profetene, så sendte Han sin sønn, Jesus. Jesus viste oss hvordan vi skal leve. Deretter sendte Jesus de tolv apostler ut i verden for å forkynne. Han gir dem myndighet til å fortsette sin misjon, til å undervise og helbrede. Han forbereder dem på at de vil møte motstand, slik vi også hører at Amos gjorde i dagens første lesning. Amos kjente sitt kall, og fortsatte. Jesus ber dem om ikke å gi opp. Å følge Jesus, å være en kristen, innebærer også at vi må ofre noe. Det vil innebære å møte motstand og kanskje kjenne motet svikte, men vi har alle et felles ansvar for å bringe troen videre.

(«Å ryste støv av føttene», kan være en henvisning til skikken jødene hadde med å tørke føttene når man kom fra et ikke-jødisk sted eller by. Disiplene ville på denne måten vise sin atskillelse fra jøder som forkastet Messias.)

For barna viser evangeliets tekst hvordan disiplene måtte stole på Gud når de ble sendt ut, og at Jesus gav dem kraft til oppgaven de skulle gjøre. De trengte ikke bekymre seg for verken mat eller klær, for Gud ville sørge for dem.

Dagens lesning gir også en mulighet til å snakke om sykesalvingens sakrament, og lære barna hvordan dette sakramentet virker og brukes i dag.

Til fordypning:

KKK – 166 – Om å tro

KKK – 1500- 1524 – Om sykesalving og helbredelse KKK

– 1691-98 – Om livet i Kristus.

Forberedelser:

Vi har satt stoler i en halvsirkel, rundt et lite bordalter, som er dekket med hvit duk, løper i den liturgiske fargen grønn, og to lys, Bibel og ikon.

I dag har vi med to staver for å vise barna hvordan en vandringsstav ser ut. Vi kan også ha med en skål med olje (olivenolje) for å vise når vi snakker om sykesalvingens sakrament.

Dersom det er økonomisk mulig, la barna få hver sin vandrestav. (Man kan kjøpe bambus f. eks på hagesentre eller byggevarebutikker), eller man finner kanskje noe slikt på en skogstur.

1. Innledning/åpning;

Vi ønsker alle velkommen til søndagsskolen, gjør korsets tegn og tenner lysene. (La gjerne det barnet som sist har hatt bursdag tenne lysene).

Vi synger sammen: *La oss vandre i lyset.*

Leder: I dag skal vi høre hvordan Jesus sendte ut disiplene sine for å helbrede de syke og fortelle om Gud til menneskene. Jesus fortalte dem nøyaktig hva de skulle gjøre og hva de skulle si, Jesus var en god lærer. Nå skal vi høre hva han sa, vi leser fra evangeliet:

La to barn komme fram for å bære lysene, la dem stå på hver side av deg. Alle kan (reise seg og) tegne kors på panne, munn og hjerte mens barna sier henholdsvis; «tenke og forstå» (pannen), «fortelle andre» (munnen) og «gjemme det i hjertet» (hjertet). (De første gangene forklares dette hver gang, og siden forklares det av og til. Vi synger et Halleluja-vers (f. eks refrenget fra *Dine hender er fulle av blomster*, eller «Halleluja», som barna kjenner fra messen).

Etter lesningen:

Leder: *Slik lyder Herrens ord.*

Alle: *Lovet være du, Kristus.*

Vi setter oss.

2. Opplegg for formidling av bibelteksten;

Leder: Jesus hadde tolv disipler. Han sier til dem at de skal reise ut, to og to. De har fått en oppgave: Disiplene skal fortelle alle de møter om Gud. Og Jesus har gitt dem kraft til å gjøre folk friske: til å salve dem med olje og helbrede dem. Vi skal forklare litt mer hva det betyr, men først må vi snakke om hva de skulle ha med seg på reisen.

(Ta fram to stykker.) Her ser dere to av disiplene som skal ut på reise. Men hvor er koffertene deres? Hørte dere at Jesus sa at de kun kunne ta med seg en kjortel? (Kjortel er som en lang skjorte: en slags blanding av skjorte og kjole som mennene brukte som klær.) De trengte ingen koffert. De skulle heller ikke ta med matpakke eller penger.

Hvordan skulle de reise? Med bil? Med tog? Med hest? Nei, de skulle gå.

Og det eneste de skulle ta med var en kjortel, vandringsstav og sandaler. (Gi dem en vandringsstav hver.) De skulle øve seg på å stole på Gud, og lære seg at Gud ville sørge for dem, både med mat og steder de kunne få bo.

Jesus sa også at hvis de kom til steder som ikke tok imot dem, så skulle de tørke av seg støvet på føttene og gå videre. Det betyr at de ikke ville ha noe med det stedet å gjøre. Det ligner litt på når vi tørker av oss på dørmatten før vi går inn, vi vil ikke ha skitten med oss videre. Disiplene skulle på en måte tørke av seg det stedet, og gjøre seg klar til å gå videre til neste sted. De skulle ikke gi opp, selv om de av og til møtte motstand. (La de to barna sette seg.)

Disiplene forkynte menneskene om Gud og de salvet syke med olje og helbredet dem. (Ta fram en skål med olje.) Her ser dere en skål med olje. Og slik som disiplene gjorde den gang, det gjør prestene fremdeles i dag. Når noen blir alvorlig syke, kan presten komme for å be og salve den syke. Presten ber om at den syke må få trøst og styrke til å holde ut sykdommen, og de ber om at han må bli frisk. (Ta fram et frivillig barn.) Dette er vanlig olje, men den oljen presten bruker er innviet, velsignet og hellig. Presten tar hellig olje på pannen og hendene og ber for den syke. (Vis på barnet.) Når presten gjør dette, er det et sakrament. Sakramentet har Gud gitt oss slik at vi kan bli forenet med Gud på en spesiell måte.

Hvis tid: Se punkt fire, der vi viser med en visuell øvelse hva sakramentene er.

Disiplene fikk kraft fra Jesus til å helbrede, det vil si at mange ble friske fra sine sykdommer. Slik viste de at Jesus var Guds sønn som har makt over livet og døden.

Akkurat som disiplene, er vi også på vandring med et oppdrag fra Jesus. Oppdraget som alle har fått, både ung og gammel, er å spre Guds kjærlighet til alle verdens mennesker. Vi kan synge sammen til slutt: Vi tar hverandres hender.

3. Sanger:

La oss vandre i lyset (Adoremus, 216)

Vi tar hverandres hender (Adoremus, 283)

4. Andre punkter som kan tas med:

En modell over hva sakramentene er:

La et barn holde en plakat/ark med tegningen av et menneske. La et annet barn holde et ark med bildet av Jesus, og still dem langt fra hverandre. La dem holde i to tau, ett tau hver med den hånden som er nærmest en andre, la endene henge ned på gulvet.

Leder: Her ser dere menneskene og Gud som er kommet fra hverandre. Vi kan ikke lenger se og høre Jesus på vanlig måte. (vis med at tauene ikke henger sammen).

Derfor har Gud gitt oss redskaper for å komme ham i møte.

Hva er redskaper? (Spade til å grave med, bestikk til å spise med, hammer til å hamre med, penn til å skrive med)

Sakramentene er redskaper vi bruker for å være sammen med Gud, og bli ett med ham. [Samtidig er de *et tegn* på det de viser. (Vanskelig å forklare denne setningen. Men det kan bli sagt likevel.)]

La ett tredje barn stille seg i midten av de to andre og holde et ark der kirkens syv sakramenter står listet opp: dåp, skriftemål, kommunion, ferming, ekteskapet, ordinasjon og sykesalving. Les opp alle sakramentene og snakk litt om noen få utvalgte. Knyt så tauet fra «Jesus» til «mennesket» sammen der sakramentene står, og vis slik at sakramentene gjør oss til ett med Jesus, de holder oss knyttet sammen.

5. Avslutning

Vi ber sammen:

Kjære Jesus, hjelp oss å spre det glade budskap, slik som disiplene og mange har gjort siden. Du elsker oss, hjelp oss å elske slik som du gjør.

Vi ber også om din forbønn Maria: Hill deg Maria ...

Amen.

Vi går rolig tilbake til kirken.

(Hvis du har med vandringsstaver, kan du dele dem ut etter messen.)